

ПОНЯТТЯ РИНКУ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ЯК ОБ'ЄКТА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Ткаленко К.В.

Інститут інтелектуальної власності

Національного університету «Одеська юридична академія», м. Київ

В роботі розглянуто питання характеристики ринку образотворчого мистецтва як об'єкта правового регулювання.

Ринок образотворчого мистецтва в Україні має відносно тривалу історію та продовжує стрімко розвиватися. Однак належна правова база для культурно-мистецької сфери, яка б відповідала сучасним соціально-політичним та економічним умовам досі не сформована.

Враховуючи, що в сучасних теоретичних дослідженнях відсутнє окреме визначення ринку образотворчого мистецтва як об'єкта правового регулювання, доцільно розглядати взаємовідносини та процеси, що відбуваються в даній сфері на основі загальноприйнятого поняття ринку. Отже, «ринком» називають сукупність відносин купівлі-продажу товарів і послуг; спосіб взаємодії виробників і споживачів, заснований на децентралізованому, безособовому механізмі цінових сигналів. Він є механізмом розподілу товарів і послуг між членами суспільства шляхом добровільного обміну [1]. Отже, ринок творів образотворчого мистецтва з економічної точки зору являє собою систему правових, культурних та економічних відносин, що визначають сферу попиту та пропозиції на твори мистецтва, їх грошову вартість, а також інфраструктуру і специфічні види послуг, що пов'язані з обслуговуванням цього ринку [2, с.56].

Варто зазначити, що до ринкових відносин в сфері мистецтва входить багато обов'язкових складових, що знаходяться за межами прямих комерційних процедур. Основними гравцями ринку мистецтва є художник, посередник при здійсненні продажу (аукціонний будинок, галерея, арт-дилер), спеціаліст в галузі мистецтва, фінансова установа (банк, арт-фонд), фахівець із підвищення вартості предмету мистецтва (арт-інвестор, фінансовий консультант), транспортна компанія, страхова компанія, реставраційна майстерня, музей, художній ярмарок, ЗМІ, державна установа, яка регулює відносини в сфері мистецтва, благодійна установа, що сприяє збереженню мистецтва, споживач (колекціонер, власник твору тощо).

Таким чином, ринок образотворчого мистецтва як об'єкт правового регулювання можна охарактеризувати наступним чином: визначена сукупність соціально-правових та культурних взаємовідносин суб'єктів торгового процесу, що ґрунтуються на принципах рівності сторін, вільного волевиявлення та відкритості комунікацій ринку.

Література:

1. Ринок [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Ринок>
2. Андрощук Г.О. Арт-ринок і право слідування в ЄС та Україні: економіко-правовий аналіз/ Г. Андрощук, С. Давимука// Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2015. - №3. – С.55-65.